

Θέμα

Αξιοποιώντας πληροφορίες από τα δυο μη λογοτεχνικά κείμενα αλλά και με βάση τις απόψεις και εμπειρίες σου ως τελειόφοιτος του σχολείου να εξηγήσεις τους τρόπους με τους οποίους παιδευτικοί θεσμοί και φορείς καθώς και το ίδιο το άτομο καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του, θα μπορούσαν να διαμορφώσουν σε διεθνές επίπεδο μια Παιδεία, που βασικά χαρακτηριστικά της θα ήταν ένας νέος ουμανισμός και ο αληθινά δημοκρατικός χαρακτήρας της. Οι σκέψεις σου θα καταγραφούν σε επιστολή σου προς τον Γ.Γ. του Ο.Η.Ε. ως εκπρόσωπος της διαλυκειακής εκδήλωσης που πραγματοποιήθηκε στο νομό σας με θέμα: «Νέος ουμανισμός και η συμβολή των παιδευτικών φορέων και του ατόμου» (περίπου 400 λέξεις)

Μονάδες 30

Θέμα Β

Τόπος ...

25-2-2021

Αξιότιμε κύριε Γ.Γ. του ΟΗΕ,

Ζούμε σ' έναν κόσμο που στιγματίζεται από αντιθέσεις και πλήθος δυσαρμονιών. Επικοινωνούμε με άτομα χιλιάδων χιλιόμετρων μακριά μας, μέσω του διαδικτύου, αλλά απ' την άλλη οι φυλετικές, πολιτισμικές, εθνικές προκαταλήψεις μάς εμποδίζουν να συνομιλήσουμε με τον γείτονα μας και μας υποχρεώνουν να επανερχόμαστε στη γνωστή διαμάχη για το αν αρμόζει να εκπαιδεύονται τα παιδιά σε μεικτά σχολεία...! Ένα απλό δείγμα ήταν το παραπάνω αλλά ικανό να κατανοήσετε την ανάγκη για εξανθρωπισμό του πολιτισμού μας με κύριο όχημα μια ουμανιστική, δημοκρατική, ελεύθερη παιδεία. Η θέση σας στον ΟΗΕ και η ευαισθητοποίηση σας σε ανθρωπιστικής φύσης θέματα, κάτι που συνεχώς προβάλλεται διεθνώς από τα Μ.Κ.Δ, μου έδωσε θάρρος, ως εκπρόσωπος μιας διαλυκειακής εκδήλωσης του νομού μου, να σας μεταφέρω ειλικρινώς το όραμά μου για τον «νέο Ουμανισμό» και τον ρόλο των παιδευτικών φορέων και του ίδιου του ατόμου σ' αυτόν.

Η εκπαίδευση των παιδιών σ' όλο τον κόσμο χρειάζεται επαναπροσδιορισμό. Ν' απεμπολήσει τον τεχνοκρατικό της χαρακτήρα, που «παράγει» τελειόφοιτους προσανατολισμένους σ' ένα ιδανικό, αυτό της επαγγελματικής αποκατάστασης και σε γενικές γραμμές, ας μου επιτραπεί να πω, προσκυνητές του κέρδους. Να επιμένει στο βαθύ και ουσιώδες: τον άνθρωπο ως οντότητα και όχι ως αριθμό μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, γρανάζι της ή καταναλωτή της "ευμάρειας". Κάπου χάσαμε τον δρόμο δεν νομίζετε;

Η ανθρωπιστική παιδεία, ας δούμε τι είναι τελικά, τι περιλαμβάνει αυτός ο τόσο βαρυσήμαντος όρος. Είναι ένα σύνολο αρχών και αξιών που έχουν ως επίκεντρο την ευτυχία που σου προσφέρουν τα απλά, μικρά, «σοφά» επιλεγμένα από σένα πράγματα, όπως να περπατήσεις σ' ένα δάσος χωρίς να αντικρίζεις αποκαΐδια, να προσφέρεις εθελοντικά την ενέργειά σου σ' όποιον την χρειάζεται, να γίνεις επιστήμονας, επιχειρηματίας ή ό,τι άλλο θες αλλά με βασική προϋπόθεση να σέβεσαι τον συνεργάτη

σου, τον ασθενή, τον πελάτη σου... Συγκεκριμένες δράσεις που υπάρχουν πρέπει να ενισχυθούν και επιπλέον να ενταχθούν νέες «ενότητες» στην εκπαίδευση όλων των χωρών προς καλλιέργεια αυτής της μορφής παιδείας.

Στη χώρα μου , για παράδειγμα ,θα ισχύσουν “εργαστήρια δεξιοτήτων” με τις προαναφερθείσες δράσεις ν’ αποτελούν τον θεμέλιο λίθο πάνω στον οποίο θα στηριχθεί αυτός ο νέος Ουμανισμός που λείπει μάλλον από την εκπαίδευση , και θα την καθιστούσε πιο ελεύθερη, πιο δημοκρατική...Μια εκπαίδευση που θα δείχνει ανεκτικότητα στο διαφορετικό-ήδη τα διαπολιτισμικά προγράμματα, όπως το “Erasmus” συνδράμουν προς αυτή την κατεύθυνση- θα δείχνει στον μαθητή πώς να σκέφτεται ελεύθερα απαγκιστρωμένος από στερεότυπα και σεξιστικές, φυλετικές, θρησκευτικές επιταγές που του στερούν τη χαρά της επαφής με τον συνάνθρωπο και τον απομακρύνουν από το δημοκρατικό ιδεώδες της ισότητας και ισοπολιτείας.

Νομίζω επιπλέον πως τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης, με την παγκόσμιας εμβέλειας επίδραση που ασκούν, μπορούν να αποτελέσουν ένα πραγματικό ανθρώπινο «δίκτυο- δίκτυ» σωτηρίας προβάλλοντας την οικουμενικότητα της παγκοσμιοποίησης και όχι την σκοτεινή και ερεβώδη φύση της που τις τελευταίες δεκαετίες έχει μετατρέψει τον πλανήτη σ’ ένα πεδίο ανταγωνισμού, μαχών και καταπάτησης στοιχειωδών ανθρώπινων δικαιωμάτων... Τα ΜΚΔ μπορούν να προβάλλουν, επιλέγοντας αλλαγή πλεύσης φυσικά, την αλληλεγγύη, την ανθρωπιστική βοήθεια σε αναξιοπαθούντες, την αξία της διαφορετικότητας και όχι τον εθισμό στη βία, την ποδηγέτηση του ασθενέστερου, την οικονομική εκμετάλλευση από πρόσωπα υπερεθνικά κέντρα κ.α. Τα μέσα είναι φορείς κοινωνικοποίησης και ασκούν τεράστιο παιδευτικό ρόλο σε όλες τις πληθυσμιακές ομάδες. Μήπως ήρθε η ώρα να εξαργυρώσουν θετικά την απήχηση που έχουν παγκοσμίως;

Σημαντική θα μπορούσε να αποδειχθεί τέλος η συνδρομή όλων μας, ως ξεχωριστών προσωπικοτήτων στο εγχείρημα αυτό. Η αυτομόρφωση σήμερα νοείται ως μια φυσική διαδικασία λόγω των συνεχών αλλαγών στην αγορά εργασίας, οφείλουμε όμως να δούμε και τα πλεονεκτήματά της πέρα από την εξασφάλιση των βιοποριστικών μας αναγκών. Με την απόκτηση γνώσεων καθ’ όλη τη διάρκεια της ζωής μας, η περιέργεια μας και το φιλομαθές ένστικτό μας ικανοποιούνται και υιοθετούμε αξίες και άλλους τρόπους σκέψης. Ας πάρουμε για παράδειγμα την ανάγνωση βιβλίων. Η αλληλεπίδραση με άλλες κοσμοθεωρίες, αντιλήψεις, μέσα από τα μάτια ηρώων, πραγματικών ή πλαστών θα μας οδηγήσει στον προβληματισμό, την ταύτιση και τη συνεχή ενδοσκόπηση και αυτοκριτική.

Πέρα από αυτά, καθένας από εμάς μπορεί να συμβάλλει στην προσωπική του καλλιέργεια αλλά και στην ενδυνάμωση της κοινωνικής συνείδησης με απλές, καθημερινές πράξεις. Μία από αυτές θα μπορούσε να είναι η συμμετοχή σε εθελοντικά κινήματα ή ο εθελοντισμός σε προσωπικό, ανιδιοτελές επίπεδο, σ’ ένα ευρύ πεδίο δράσεων, που θα περιλαμβάνει το οικολογικό-περιβαλλοντικό πρόβλημα, το μεταναστευτικό-προσφυγικό, την προάσπιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων των ζώων... Η ευαισθητοποίηση που δείχνουμε για τέτοια σοβαρά

παγκόσμια θέματα αντικατοπτρίζει το επίπεδο της παιδείας μας, το δημοκρατικό μας ήθος και αναδιαμορφώνει το κοινωνικό τοπίο, ώστε αυτό να είναι έτοιμο να δεχθεί μια νέα πανανθρώπινη παιδεία, κύριο μήνυμα της οποίας θα είναι η ενοποίηση πάνω σε κοινές ανθρωπιστικές αρχές, πέρα από σύνορα, φυλές, στερεότυπα, φόρμουλες συντηρητισμού ή απολυταρχισμού.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να επισημάνω πως είναι γνωστές οι δυσκολίες που παρουσιάζει το εγχείρημα αυτό, κυρίως όσο αφορά στους επίσημους εκπαιδευτικούς φορείς, από οικονομικής και κοινωνικής άποψης. Θεώρησα ωστόσο, αναγκαίο να ακουστούν οι φωνές των νέων, οι δικές μας φωνές, για το μέλλον που οραματιζόμαστε. Θα ήμουν ευγνώμων αν κι εσείς από τη θέση που βρίσκεστε συνδράματε σε αυτήν την προσπάθεια που μοιάζει με ουτοπία αλλά, πιστέψτε με, δεν είναι! Όσο κι αν παλεύουμε εμείς, χρειαζόμαστε και τη βοήθεια από τους μεγάλους! Εύχομαι, λοιπόν, οισκέψεις μας να εισακουστούν και να αποτελέσουν εφελτήριο συζητήσεων και προβληματισμών, δράσεων.

Με εκτίμηση,
μαθητής/τρια Λυκείου.